

ZAKOŃCZENIE

Przedstawiona w pracy metodologia dotyczy specyfiki badań nad niejasnym dla ogółu i równie niejednoznacznym w nauce, a funkcjonującym od kilku lat w obiegu globalnym pojęciem Wielkiego Resetu, oznaczającym radykalnie i gwałtownie zachodzące zmiany o przełomowym, wręcz cywilizacyjno-dziejowym znaczeniu. Ze względu na ich bezprecedensową skalę i wyjątkowy charakter wymagają one odmiennych i odrębnych zabiegów poznawczych, wykraczających poza i ponad dotychczasowe ujęcia szczegółowe oraz wyjaśnienia systemowe. Jak się już bowiem okazało, Wielki Reset nie mieści się w utrwalonych kategoriach socjologicznych, politologicznych, prawoznawczych czy kulturoznawczych, ale wymaga niekiedy skrajnie odmiennego spojrzenia: z jednej strony technologiczno-cybernetycznego, a z drugiej filozoficzno-teologicznego. Będąc bowiem przedsięwzięciem ogromnie złożonym, już w punkcie wyjścia odciska swe piętno na każdej sferze ludzkiej aktywności, niekiedy całkowicie odmieniając wszystkie składniki tradycyjnego ucywilizowania. Bez wstępnego doprecyzowania sensu Wielkiego Resetu na różnych płaszczyznach i w wielu aspektach, dalsze obserwacje i rozważania skazane byłyby na cząstkowość, przypadkowość i uznaniowość. Zanim zostaną sformułowane wstępne hipotezy i ogłoszone tezy końcowe, należało rozpocząć od przywołania i prześledzenia kontekstów występowania pojęcia Wielkiego Resetu, z których wyeksponowano trzy: technologiczny – dotyczący czwartej rewolucji przemysłowej, ideologiczny – odnoszący się do idei zrównoważonego rozwoju, oraz ekonomiczny – wskazujący na dążenie do wprowadzenia kapitalizmu inkluzywnego. Za każdym z nich kryją się konkretne innowacje i ogólne deklaracje, a niekiedy także już regulacje formalne, wymagające gruntownej weryfikacji nie tylko pod kątem ich zawartości werbalnej i literalnej, ale również społecznej i politycznej wartości.

Ścisłym przedmiotem badań są tu nie tylko medialne i oficjalne wypowiedzi na temat Wielkiego Resetu, ale mentalne i realne ich koneksje

oraz konsekwencje. Nie chodzi bowiem tylko o ustalanie tego, co, kto, kiedy, gdzie i jak powiedział na temat przebudowy świata, ale także tego, co, gdzie, kiedy i jak się z tą przebudową wiąże. Wyodrębniając zaś przedmiot badań, ustalono, że przebudowa ta nie przebiega przypadkowo, spontanicznie i oddolnie, lecz jest planowana na poziomie ideologicznym, programowana za pomocą narzędzi technicznych i projektowana z wykorzystaniem motywacji ekonomicznych. Dlatego, jak wskazuje tytuł całego studium, Wielki Reset posiada swoją architekturę oraz infrastrukturę, których opisanie i wyjaśnienie ma kluczowe – teraźniejsze i przyszłe – znaczenie społeczne. Wymaga też odwoływania się do mniej znanych, a często celowo ukrywanych wersji zdarzeń oraz interpretacji przeobrażeń, nie tylko do modnych już stanowisk pozasystemowych, np. alter- czy antyglobalistycznych, ale także do ujęć niezbędnych z perspektywy ponaddziejowej, np. soteriologicznej czy eschatologicznej. Również z naukowego punktu widzenia, a tym bardziej w świetle społecznego zapotrzebowania, najbardziej doniosłych przeobrażeń i brzemiennych w skutki wydarzeń nie należy pozostawiać historycznym spekulacjom. Przygnieciony ciężarem życia, trudem wyzwań, powagą sytuacji, skalą zagrożeń i wyrafinowaniem podstępów, człowiek zasługuje na miarodajne diagnozy i prognozy, wolne od doraznych kalkulacji i ogólnikowych asekuracji.

W pracy omówiono siedem globalnie dominujących dziś podejść popularno-poznawczych, a zarazem naukowo-badawczych, uzupełniających się i odnoszących do architektury i infrastruktury wielkiego resetu: globalizm, technologizm, ekonomizm, ideologizm, medializm, progresywizm i symulacjonizm. Składają się one na metodologiczną identyfikację globalnego podejścia do symptomów, korelatów, obiektów, procesów, hipotez i tez Wielkiego Resetu oraz definiowania transformacji cywilizacyjnych składników: strukturalnych, funkcjonalnych, normatywnych, finalnych, warunkujących i destrukcyjnych, które zostaną zaprezentowane w kolejnych opracowaniach. Wspólnym ich mianownikiem okazuje się transgresja cywilizacyjna i reedukacja w nowym, matematycznie symulowanym i automatycznie sterowanym środowisku zmysłowo-umysłowej aktywności. Cywilizacyjnym resetem jest przestawienie, przeprogramowanie i przekodowanie człowieka ze świata mozolnie poszerzanej wolności do przestrzeni gwałtownie udostępnionej dowolności; jest to reset wielki ze względu na najszerszy, totalny zakres i najwyższy, globalny poziom.

Na podstawie przeprowadzonych badań inter-, multi- i transdyscyplinarnych ustalono, że rozpowszechnione określenie „Wielki Reset” oznacza kolejne skokowe przyspieszenie wielkiej transformacji ideolo-

gicznej, technologicznej i ekonomicznej. Ów rozległy kompleks globalnych zmian zmierza, według wersji oficjalnej, ku lepszej przyszłości świata, określanej mianem cywilizacji informacyjnej, społeczeństwa informacyjnego oraz kapitalizmu interesariuszy, według wersji mniej oficjalnej zaś – ku systemowi globalnej kontroli, opartej na inwigilacji, manipulacji, dezorientacji, indoktrynacji, sensualizacji i instrumentalizacji. O ile do niedawna w otwartym dyskursie dementowano podejmowanie tego typu przedsięwzięć, obecnie są one wręcz nagłaśniane, co oswaja osoby niezorientowane z myślą, że tak już pozostanie i że trzeba się z tym pogodzić. Owo przedsięwzięcie wydaje się na tyle zaawansowane i skomplikowane oraz wyrafinowane i zintegrowane, że nie można już zatrzymać, a tym bardziej odwrócić toczących się procesów. Wydaje się to też tym bardziej przesądzone, że przekonanie o zawodności i pozorności demokracji oraz nadużyciach i patologiach kapitalizmu jest niemal powszechnie podzielane. W tej sytuacji ze względów taktycznych łatwiejsze staje się przywrócenie, z uwzględnieniem rozwiązań przejściowych, przeciwieństw demokracji i kapitalizmu: autokracji i socjalizmu.

Architekci, sponsorzy, promotorzy, inżynierowie i menadżerowie kolejnej odsłony wielopokoleniowo realizowanej wizji nowego porządku świata wyłączają, wymazują i zacierają zawartość pamięci zbiorowej narodów, państw i społeczeństw, wprowadzając na to miejsce sprzeczne i zmienne instrukcje reagowania na bodźce napływające nieprzerwanie z sieci globalnych przepływów. Tak jest sformatowany umysł globalny, będący dziełem najdalej idącego i wszechogarniającego eksperymentu inżynierii społecznej, który nosi znamiona neobolszewizmu. Określenie to nie jest inwektywą, ale adekwatnym oznaczeniem zintegrowanych marksistowskich inspiracji ideologicznych, możliwości informacyjno-technicznych oraz centralnych planów ekonomicznych. Ich adresatami i beneficjentami mieliby być uczestnicy wirtualnego wspaniałego świata. Pozbawiony barier i ograniczeń świata realnego, trudnego i wymagającego, zyskuje on popularność. W globalnym mechanizmie dodatniego sprzężenia zwrotnego opisane w następnym tomie procesy nomadyzacji czy nodalizacji są niemożliwe do zatrzymania i prowadzą nieuchronnie do gwałtownego albo stopniowego załamania. Za sprawą zaś Wielkiego Resetu nie będzie ono zaskoczeniem dla nikogo, a dla nielicznych może stać się przewidywaną i kontrolowaną okazją do wzmocnienia pozycji ponad i poza historycznie i geograficznie lokalizowanymi konfliktami. Jak wykażemy dalej jedyną i prawdziwą alternatywę wskazują słowa świętego Jana Pawła II: „Przyjęcie chrześcijaństwa i trwanie przy nauce Chrystusa było najlepszym antidotum na

pokusy budowania rajy na Ziemi, podążania za utopiami społecznymi, które, jak pokazała historia kolejnych faz rewolucyjnych wstrząsów, kosztowała życie milionów istnień ludzkich, ginących nie w rajy, ale w stworzonym przez człowieka piekle na Ziemi⁶⁹⁶.

Praca niniejsza jest pierwszym tomem szerszego studium mającego na celu zgłębić problematykę Wielkiego Resetu, od zakreslenia metodologii wyodrębnienia przedmiotu badań, przez analizy symptomów, korelatów, obiektów, procesów, aż po formułowanie prawdopodobnych hipotez i stawianie definitywnych tez na jego temat. Na tym etapie badań jawi się on jako najbardziej rozległa i najgłębiej jak dotąd sięgająca ingerencja psycho-socjo-techniczna w globalny porządek świata i cywilizacyjne losy ludzkości o odczuwanych już, a niewyobrażalnych w przyszłości konsekwencjach. Głównym czynnikiem praktycznych niepewności i powodem teoretycznych wątpliwości staje się najbardziej zaawansowana technologia, po której wiele sobie obiecujemy i z powodu której coraz częściej przeżywamy rozczarowania⁶⁹⁷.

⁶⁹⁶ Cyt. za: G. Kucharczyk, *Katedra i uniwersytet. O kryzysie i nadziei chrześcijańskiej cywilizacji*, Biały Kruk, Kraków 2021, s. 23.

⁶⁹⁷ Por. A. Zybortowicz, *Cyber kontra real. Cywilizacja w techno-putapce*, rozmawia J. Piekutowski, Wydawnictwo Nowej Konfederacji, Warszawa 2022. Zybortowicz i Piekutowski rozmawiają o nadmiarze informacji nie do udźwignięcia, wskazując też na dalsze możliwości, o jakich wspomniano w raporcie WEF *Digital Transformation: Powering the Great Reset*.